

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 07/24750 van de voorzieningenrechter
van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, van
29 augustus 2007 in het geding tussen:

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 14 juni 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 29 augustus 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, voor zover thans van belang, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 6 september 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 21 september 2007 heeft de staatssecretaris een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. A.W.M. Bijloos, Lid van de enkelvoudige kamer,
in tegenwoordigheid van mr. E.C. Brugman, ambtenaar van Staat.

w.g. Bijloos
Lid van de enkelvoudige kamer

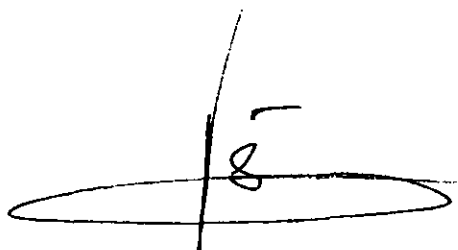
w.g. Brugman
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 24 september 2007

205.

Verzonden: 24 september 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' with a horizontal stroke and a small 'e' or similar mark to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

VERZONDEN 15 JUN 2007

Postadres postbus 296, 6900 AG Zevenaar

Letmaath Advocaten
T.a.v. de heer mr. A.C.J. Letmaath
Postbus 363
5400 AJ Uden

Fax: 0413- 249508

Bezoekadres

IND Behandelloktoor Zevenaar

Heilige Huisjes 1

6905 AA Zevenaar

Infolijn 0900-1234561 (EUR 0,10 p.m.)
(werkdagen van 9.00 tot 17.00 uur)

Fax (0316) 741682

Internet www.ind.nl

Unit
Doorkiesnummer(s)
Datum
Dossienummer
V-nummer
Uw kenmerk
Bijlage(n)
Betreft

Asiel Dublin Zevenaar
(0316) 741501
14 juni 2007
0701-31-0206

/ AL0714.1-V040

kopie claimakkoord

geboren op
nationaliteit: Somalische

Geachte heer Letmaath,

Hierbij doe ik u het origineel van mijn beschikking van heden toekomen waarbij de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd van betrokkene is afgewezen. Korthedshalve verwijs ik hiernaar.

Hoogachtend,

de Staatssecretaris van Justitie,
namens deze,
het hoofd van de Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND),
namens deze,

R.C.M. Jansen, senior medewerker unit Dublin

de Rechtspraak Rechtbank
Zwolle-Lelystad

INGEKOMEN 30 AUG. 2007

Letmaath Advocaten
tav de heer mr. A.C.J. Letmaath
Postbus 363
5400 AJ UdenVreemdelingenkamer
Nevenvestiging van de
rechtbank
's-Gravenhage
bezoekadres
Hanzelaan 351
8017 JM Zwollecorrespondentieadres
Postbus 10067
8000 GB Zwollet (038) 888 44 44
f (038) 888 47 32/3
www.rechtspraak.nl
Bankrekening 1923 25 930Bij beantwoording de datum
en ons kenmerk vermelden.
Wilt u slechts één zaak in uw
brief behandelen.

datum 29 augustus 2007
onderdeel Schengen/Dublin
contactpersoon
doorkiesnummer 038 - 888 4718
ons kenmerk procedurenummer 07 / 24750 BEPTDN R1 GS DU2
uw kenmerk
bijlage(n)
faxnummer afdeling
onderwerp het beroep/verzoek van
overige eiser(s):

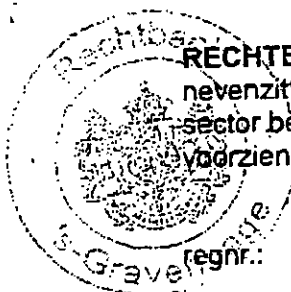
Geachte heer,

Hierbij doe ik u een afschrift van de uitspraak in bovengenoemde procedure toekomen.
Ik vertrouw erop u hiermede voldoende te hebben geïnformeerd.

Hoogachtend,

dhr P.M. Foppen
griffier

AFSCHRIJF

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE
nevenzittingsplaats Zwolle
sector bestuursrecht
voorzieningenrechter

regnr.:

Awb 07/24751 (voorlopige voorziening)
Awb 07/24750 (beroep)

UITSpraak

inzake:

geboren op
van Somalische nationaliteit,
IND dossiernummer 0701.31.0206,
gemachtigde: mr. A.C.J. Letmaath, advocaat te Uden,
verzoeker,

tegen:

DE STAATSSECRETARIS VAN JUSTITIE,
(Immigratie- en Naturalisatiedienst),
te 's-Gravenhage,
vertegenwoordigd door mr. M.S. Veld, ambtenaar ten departemente,
verweerder.

1 Procesverloop

- 1.1 Op 31 januari 2007 heeft verzoeker een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend. Bij besluit van 14 juni 2007 heeft verweerder de aanvraag afgewezen, omdat Zweden verantwoordelijk is voor de behandeling van de aanvraag.
- 1.2 Bij brief van 15 juni 2007 is daartegen beroep ingesteld. Verzoeker mag de behandeling van het beroep niet in Nederland afwachten. Bij verzoekschrift van 15 juni 2007 is verzocht de voorlopige voorziening te treffen dat uitzetting achterwege wordt gelaten tot in beroep is beslist.
- 1.3 Het verzoek is ter zitting van 21 augustus 2007 behandeld. Verzoeker is verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

2 Overwegingen

- 2.1 De voorzieningenrechter stelt vast dat voldaan wordt aan de voorwaarden als bedoeld in artikel 8:81, eerste lid, Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb). De rechter zal toetsen of het beroep een redelijke kans van slagen heeft en of bij afweging van de betrokken belangen uitzetting van verzoeker in afwachting van de beslissing op beroep moet worden verboden.
- 2.2 Op 17 maart 2003 is de Verordening (EG) 343/2003 van de Raad van 18 februari 2003 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een asielverzoek dat door een onderdaan van een derde land bij een van de lidstaten wordt ingediend (hierna: Vo 343/2003) in werking getreden. Vo 343/2003 is van toepassing op asielverzoeken die zijn ingediend vanaf 1 september 2003.
- 2.3 Ingevolge artikel 30, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000) wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 28 van deze wet, afgewezen, indien een ander land, partij bij het Vluchtelingenverdrag

regnr: Awb 07/24751 (voorlopige voorziening)
Awb 07/24750 (beroep)

-2-

ingevolge een verdrag of een dit land en Nederland bindend besluit van een volkenrechtelijke organisatie verantwoordelijk is voor de behandeling van de aanvraag.

- 2.4. Zweden heeft op 12 april 2007 het overnameverzoek op grond van artikel 9, vierde lid, Vo 343/2003 aanvaard.
- 2.5. Artikel 3, tweede lid, Vo 343/2003 geeft verweerder het recht om, in afwijking van het bepaalde in artikel 3, eerste lid, juncto de artikelen 5 tot en met 14, Vo 343/2003 het asielverzoek te behandelen.

- 2.6. Verzoeker voert aan dat verweerder zijn asielverzoek onverplicht aan zich moet trekken in verband met medische omstandigheden. Verzoeker stelt zowel lichamelijke en psychische klachten te hebben en verwijst hiertoe naar de medische verklaring van drs. A. van der Zwan, MOA-arts, van 29 mei 2007.

Verzoeker is van mening dat het zijn lichamelijke en geestelijke situatie niet ten goede komt indien de behandelrelatie met zijn Nederlandse artsen wordt beëindigd. Voorts is hij van opvatting dat hij de reis naar Zweden niet aankan; zowel lichamenlijk als geestelijk zal dit een zeer zware belasting voor hem vormen, mogelijk een te zware.

Er bestaat voor verweerder derhalve wel reden om nader onderzoek te doen naar de vraag of verwijdering naar Zweden medisch verantwoord is. Verzoeker doet een beroep op artikel 3:2 Awb en artikel 3 van het (Europees) Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM). Verzoeker stelt dat terugkeer naar Zweden een medisch gezien onmenselijke behandeling zal opleveren. Verweerder had een arts van het Bureau Medische Advisering (hierna: BMA) moeten inschakelen.

Ten aanzien van de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: de Afdeling) van 6 februari 2007, 20060779/1, waar verweerder zich in het bestreden besluit op beroept, neemt verzoeker aan dat verweerder bedoeld heeft zich te beroepen op de uitspraak van de Afdeling van 5 februari 2007, 200607179/1. Verzoeker stelt zich op het standpunt dat de casus in die uitspraak anders is dan zijn casus. Er is derhalve sprake van een wezenlijk andere uitgangspositie.

Verzoeker is van mening dat Nederland het meest aangewezen land is voor de behandeling, nu hij thans hier te lande een behandelrelatie heeft met een groot aantal artsen en het mogelijk medisch bezwaarlijk is om bij de behandeling weer op het nulpunt te beginnen. Overigens stelt verzoeker dat er op voorhand geen redenen zijn om aan te nemen dat medische behandeling in Zweden niet mogelijk zou zijn. Verzoeker is dan ook van mening dat de reis naar Zweden te belastend zal zijn voor hem en deze medisch gezien helemaal niet mag plaatsvinden. Voorts is Nederland het meest aangewezen land voor medische behandeling.

- 2.7. Verweerder heeft er in het verweerschrift op gewezen dat in de gevallen, waarin een vreemdeling medische omstandigheden ten grondslag legt aan zijn stelling dat Nederland het asielverzoek op grond van artikel 3, tweede lid, Vo 343/2003 dient te behandelen, het gevoerde beleid ertoe strekt dat moet blijken dat de vreemdeling onder specialistische behandeling staat, dan wel deze behoeft, en dat Nederland het meest aangewezen land is om hem te behandelen, dan wel dat medische behandeling niet, dan wel niet afdoende, in het verantwoordelijke Dublinland zal kunnen plaatsvinden.
- 2.8. De voorzieningenrechter overweegt als volgt. In zijn algemeenheid mag ervan worden uitgegaan dat de lidstaten het beginsel van non-refoulement eerbiedigen. Het is aan de vreemdeling om op grond van concrete, op de individuele zaak betrokken feiten en omstandigheden aannemelijk te maken dat dit in dit geval wat betreft Zweden anders is.

regnr: Awb 07/24751 (voorlopige voorziening)
Awb 07/24750 (beroep)

-3-

Verzoeker is hierin niet geslaagd. Hij heeft onvoldoende onderbouwd dat zijn medische toestand een overdracht aan Zweden in de weg staat. Met de overgelegde verklaring van de MOA-arts heeft verzoeker niet aannemelijk gemaakt dat verweerder toepassing diende te geven aan voormeld beleid, nu hiermee niet aannemelijk is gemaakt dat zijn medische behandeling niet in Zweden kan plaatsvinden. De voorzieningenrechter overweegt in dit verband dat Zweden dezelfde verzorgingsmogelijkheden heeft als Nederland, zodat ervan uitgegaan kan worden dat verzoeker in Zweden de benodigde medische behandeling kan krijgen, hetgeen verzoeker niet betwist. Dat de onderbreking van de behandelrelatie met de Nederlandse verzorgers leidt tot een schending van artikel 3 EVRM, is op geen enkele wijze onderbouwd, zodat dit punt faalt.

De voorzieningenrechter volgt verzoeker niet in zijn stelling dat uit de brief van dr. Van der Zwan blijkt dat verzoeker niet in staat is te reizen. In de brief heeft dr. Van der Zwan aangegeven niet te kunnen beoordelen of verzoeker in staat is naar Zweden te rijden, maar geeft hij enkel aan dat deze reis belastend zal zijn. Dit is echter onvoldoende om te kunnen stellen dat verzoeker niet kan reizen. Het beroep kan op dit punt niet slagen.

Ten aanzien van de uitspraak van de Afdeling die in het bestreden besluit is genoemd, heeft verweerder ter zitting aangegeven dat deze uitspraak abusievelijk verkeerd vermeld staat, maar dat verzoeker hierdoor niet in zijn belangen is geschaad, nu hij zelf de juiste uitspraak heeft gevonden en daarop heeft gereageerd in de gronden van beroep. Naar het oordeel van de voorzieningenrechter kan verweerder op dit punt gevolgd worden.

Eveneens kan verweerder gevolgd worden in het standpunt dat deze uitspraak enkel ter onderbouwing dient voor het standpunt dat verweerder niet gehouden was advies te vragen van het BMA. Het enkele feit dat de betrokken vreemdeling onder medische behandeling staat en verweerder geen BMA-advies heeft gevraagd, leidt niet tot het oordeel dat het besluit onzorgvuldig tot stand is gekomen. Dat de feiten in beide zaken niet overeenkomen is derhalve niet relevant. Naar het oordeel van de voorzieningenrechter heeft verweerder kunnen afzien van het inschakelen van het BMA en is er geen sprake van schending van artikel 3:2 Awb.

- 2.9 Gelet op het voorgaande dient het verzoek afgewezen te worden. Omdat nader onderzoek niet tot een andere uitkomst zal leiden, verklaart de voorzieningenrechter, met toepassing van artikel 8:86 Awb, tevens het beroep ongegrond.
- 2.10 Er bestaat geen aanleiding voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het verzoek redelijkerwijs heeft moeten maken.

regnr: Awb 07/24751 (voorlopige voorziening)
Awb 07/24750 (beroep)

-4-

3 BESLISSING

De voorzieningenrechter

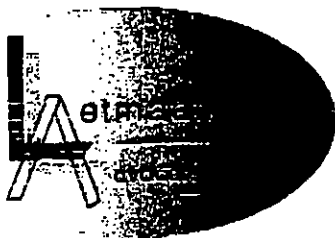
- wijst het verzoek om een voorlopige voorziening af;
- verklaart het beroep, geregistreerd onder Awb 07/24750 ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. E.W. Akkerman en in het openbaar uitgesproken in
tegenwoordigheid van mr. K.S. Smits als griffier op **29 AUG. 2007**

Tegen deze uitspraak, voorzover daarbij in de hoofdzaak is beslist, kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage.
Artikel 85 Vw 2000 bepaalt in dat verband dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:6 Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

Afschrift verzonden:

29 AUG. 2007

Raad van State
Afd. Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA 's-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
477b-C - 6 SEP. 2007	
ZAAKNR.	200706413
AAN:	V3
BEHANDELD: DD:	PAR:

Tevens per fax: 070 - 365 13 80

Uw kenmerk : nvt
Inzake : De heer
Ons kenmerk : /AL0714.1-V040
Justitienummer :
Vnr. :
Geb. datum :
Nationaliteit : Somalische

HOGER BEROEPSCHRIFT in het kader van een **asiel-procedure**

Uden, 6 september 2007

Geeft eerbiedig te kennen:

De heer , geboren op , met Somalische nationaliteit, wonende te AZC Bellingwolde aan het adres Hoofdweg 261 (9695 AH) Bellingwolde, verder te dezer zake domicilie kiezende aan het adres markt 27b, 5401 GN te Uden met als correspondentieadres: Postbus 363. 5400 AJ UDEN, ten kantore van de advocaat en procureur Mr A.C.J. Letmaath welke te dezer zake door cliënt/appellant tot gemachtigde wordt gesteld en welke hierbij verklaart bepaaldelijk door cliënt/appellant te zijn gevolmachtigd. Ondergetekende verklaart bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd dit hoger-beroepschrift in te dienen door en namens cliënt/appellant bovengenoemd.

Appellant komt hierbij in (hoger) beroep tegen de negatieve uitspraak van de Rechtbank (Den Haag maar nevenzittinghoudende) te Zwolle d.d. 29 augustus 2007, verzonden op 29 augustus 2007.

Bijgaand gelieve U een afschrift van deze uitspraak aan te treffen: **PRODUCTIE 1.**

Het betreft een uitspraak in beroep op de negatieve beschikking van de IND (Zevenaar) d.d. 14 juni 2007.

Appellant doet U dit hoger-beroepschrift tijdig toekomen.

De gronden/grievens van dit hoger-beroepschrift zijn de volgende:

Grief 1: De Rechtbank overweegt in overweging 2.8. op pagina 3 het navolgende, citaat:

.....Hij heeft onvoldoende onderbouwd dat zijn medische toestand een overdracht aan Zweden in de weg staat.....

De voorzieningenrechter volgt verzoeker niet in zijn stelling dat uit de brief van dr. Van der Zwan blijkt dat verzoeker niet in staat is te reizen. In de brief heeft dr. Van der Zwan aangegeven niet te kunnen beoordelen of verzoeker in staat is naar Zweden te rijden, maar geeft hij enkel aan dat deze reis belastend zal zijn. Dit is echter onvoldoende om te kunnen stellen dat verzoeker niet kan reizen. Het beroep kan op dit punt niet slagen.

Einde citaat.

Zulks ten onrechte.

Standpunt: De rechtbank is ten onrechte van opvatting dat uit de brief van dr. Van der Zwan niet blijkt dat appellant niet in staat is om te reizen.

De rechtbank is ten onrechte van opvatting dat uit de brief volgt dat Dr van der Zwan heeft aangegeven niet te kunnen beoordelen of verzoeker in staat is om naar Zweden te rijden.

De rechtbank heeft ten onrechte aangegeven dat uit de mededeling dat de reis belastend zal zijn, dit onvoldoende is om te kunnen stellen dat appellant niet kan reizen.

Toelichting:

a. Waarschijnlijk als gevolg van een typefout, geeft de Rechtbank ten onrechte (en waarschijnlijk abusievelijk) aan dat Dr van der Zwan zou hebben aangegeven niet te kunnen beoordelen of verzoeker in staat is om naar Zweden te rijden. Dit moet uiteraard zijn: geeft Dr van der Zwan aan niet te kunnen beoordelen of verzoeker terug kan reizen naar Zweden.

b. De rechtbank komt zelfstandig tot de opvatting dat de stelling van appellant, inhoudende dat hij medische gezien niet (of mogelijk niet) kan reizen naar Zweden, niet volgt uit de brief van arts Dr Van der Zwan, welke immers enkel aangeeft dat de reis wel belastend zal zijn voor verzoeker/appellant gezien zijn psychische en lichamelijke klachten. Volgens appellant is deze stelling niet door

verweerder naar voren gebracht en behoort dit aspect niet tot de rechtsstrijd tussen partijen.

c. Appellant is van opvatting dat uit de brief van Dr Van der Zwan weliswaar niet heel duidelijk volgt dat appellant in absolute termen met zekerheid niet kan reizen; echter volgt uit deze brief volgens appellant wel dat appellant mogelijk om medische redenen niet in staat is om te reizen. Immers: de vraag komt op in hoeverre de reis voor appellant belastend is en of deze dermate belastend is dat dit hem reizen onmogelijk maakt. Appellant meent dat de Moa-arts (in dienst van het Coa, bovendien niet gespecialiseerd in het geven van een antwoord op de vraag of iemand kan reizen), deze vraag niet heeft kunnen of willen beantwoorden. De arts geeft dan ook aan, citaat: 'of hij terug kan reizen naar Zweden kan ik niet beoordelen'. Volgens appellant heeft Dr Van der Zwan hiermee bedoeld aan te geven dat deze vraag beantwoord dient te worden door de arts van het Bureau Medische Advisering (danwel een andere arts welke is gespecialiseerd in het geven van een antwoord op een dergelijke vraag).

De rechtbank heeft ten onrechte aangegeven dat uit de brief van Dr van der Zwan niet volgt dat verzoeker niet kan reizen. Deze overweging is te absoluut. Uit de brief volgt volgens appellant minimaal en gemotiveerd dat appellant mogelijk om medische redenen niet kan reizen maar dat een concreet antwoord op de vraag of appellant kan reizen, gegeven dient te worden door de BMA-arts.

Grief 2: De Rechtbank overweegt in overweging 2.8 op pagina 3 voorts het navolgende, citaat:

Ten aanzien van de uitspraak van de Afdeling die in het bestreden besluit is genoemd, heeft verweerder ter zitting aangegeven dat deze uitspraak abusievelijk verkeerd vermeld staat, maar dat verzoeker hierdoor niet in zijn belangen is geschaad, nu hij zelf de juiste uitspraak heeft gevonden en daarop heeft gereageerd in de gronden van beroep. Naar het oordeel van de voorzieningenrechter kan verweerder op dit punt gevolgd worden.

Eveneens kan verweerder gevolgd worden in het standpunt dat deze uitspraak enkel ter onderbouwing dient voor het standpunt dat verweerder niet gehouden was advies te vragen van het BMA. Het enkele feit dat de betrokken vreemdeling onder medische behandeling staat en verweerder geen BMA-advies heeft gevraagd, leidt niet tot het oordeel dat het besluit onzorgvuldig tot stand is gekomen. Dat de feiten in beide zaken niet overeenkomen is derhalve niet relevant. Naar het oordeel van de voorzieningenrechter heeft verweerder kunnen afzien van het inschakelen van het BMA en is er geen sprake van schending van artikel 3:2 Awb.

Einde citaat.

Zulks ten onrechte.

Standpunt: De rechtbank is ten onrechte van opvatting dat verweerder heeft kunnen afzien van het inschakelen van het BMA en de rechtbank is ten onrechte van opvatting dat er geen sprake is van schending van artikel 3:2 Awb.

De rechtbank overweegt ten onrechte dat de uitspraak van de Afdeling die in het bestreden besluit (abusievelijk foutief) is genoemd, ter onderbouwing kan dienen voor het standpunt dat verweerder niet

gehouden was advies te vragen aan het BMA. De rechtbank overweegt ten onrechte dat het niet relevant is dat de feiten in beide zaken niet overeenkomen.

De rechtbank overweegt ten onrechte dat uit het enkele feit dat de betrokken vreemdeling onder medische behandeling staat en verweerder geen BMA-advies heeft gevraagd, niet leidt tot het oordeel dat het besluit onzorgvuldig tot stand is gekomen.

Toelichting: Appellant heeft in zijn toelichting bij grief 1 reeds aangegeven van opvatting te zijn dat het antwoord op de vraag of appellant medische gezien in staat is om te reizen, volgens appellant beantwoord dient te worden door het Bureau Medische Advisering van verweerder. De BMA-arts is immers bij uitstek deskundig om op deze vraag te antwoorden. Door appellant is zeer gemotiveerd in de procedure aangegeven waarom hij van opvatting is dat de BMA-arts in deze ingeschakeld dient te worden. De motivatie van appellant is goed onderbouwd middels medische stukken (verklaring van Dr Van der Zwan en medische stukken van Dr Mostert/ M. Mulder, Dr Korte, alsmede laboratoriumuitslagen).

Anders dan de rechtbank overweegt, volgt uit deze stukken niet enkel dat appellant onder medische behandeling staat, maar volgt hieruit tevens dat een reis terug naar Zweden belastend zal zijn vanwege zijn lichamelijke en psychische klachten. De klachten zijn verder ook goed omschreven.

Het is niet aan verweerder, noch aan de Rechtbank, als medisch niet-deskundigen, om een medisch oordeel te geven over de vraag of appellant wel of niet kan reizen. Appellant is van opvatting voldoende gegevens te hebben aangeleverd om de terzake deskundige BMA-arts nader van advies te vragen. Appellant kan helaas niet zelfstandig advies vragen aan de BMA-arts. Van de behandelend artsen van appellant kan niet gevraagd worden om een gefundeerd oordeel te geven over de vraag of appellant al dan niet in staat is om te reizen. De bewijsopdracht terzake kan dan ook niet enkel bij appellant gelegd worden. De rechtbank had dan ook dienen te overwegen dat artikel 3:2 Awb is geschonden nu verweerder immers heeft afgezien van het vragen van advies aan haar eigen medisch adviseur.

Appellant volgt de rechtbank verder niet in haar overweging dat verweerder de uitspraak van Uw Afdeling (bedoeld is Uw uitspraak van 05-02-2007 met kenmerknummer 200607179/1) ter onderbouwing kan dienen voor het standpunt van verweerder dat zij niet gehouden was om advies te vragen aan het BMA. Tevens volgt appellant de rechtbank niet nu deze aangeeft dat het daarbij niet relevant is dat de feiten in beide zaken niet overeenkomen.

Appellant is van mening dat niet enkel de feiten anders zijn, wat natuurlijk meestal het geval is, maar dat hier sprake is van een wezenlijk andere situatie c.q. betreft het een andere rechtsvraag. In de zaak 200607179/1 ging het immers om de vraag of verweerder gehouden was een BMA-advies te vragen of de betrokken vreemdeling ook in Oostenrijk een adequate medische behandeling kon verkrijgen. Appellant acht het begrijpelijk dat Uw Afdeling in die zaak heeft geoordeeld dat het BMA niet om advies gevraagd behoefde te worden. Immers: algemeen bekend is dat de gezondheidszorg in Oostenrijk in het algemeen erg goed is/ adequaat is en behandeling al snel aldaar tot de mogelijkheden zal behoren.

In casu gaat het echter met name om de vraag of verweerder gehouden was het BMA om advies te vragen over de vraag of appellant medisch gezien in redelijkheid in staat is om te reizen.

Derhalve een wezenlijk andere vraag.

In de uitspraak van Uw Afdeling van 05-02-2007 stond immers reeds (nagenoeg) vast dat reizen mogelijk was. Immers: uit de inhoud van genoemde uitspraak blijkt dat er geen fysieke beperkingen bestaan voor transport.

Appellant is dan ook van opvatting dat deze uitspraak van Uw Afdeling niet als onderbouwing kan dienen van verweerders standpunt dat zij geen advies behoefde te vragen aan het BMA.

Grief 3: De Rechtbank overweegt in overweging 2.9 en 2.10 op pagina 3 en in vervolgens in het dictum in onderdeel 3 op pagina 4 voorts het navolgende, citaat:

2.9. *gelet op het voorgaande dient het verzoek afgewezen te worden. Omdat nader onderzoek niet tot een andere uitkomst zal leiden, verklaart de voorzieningenrechter, met toepassing van artikel 8:86 Awb, tevens het beroep ongegrond.*

2.10. *Er bestaat geen aanleiding voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het verzoek redelijkerwijs heeft moeten maken.*

3. *Beslissing: De voorzieningenrechter:*

-wijst het verzoek om een voorlopige voorziening af;

-verklaart het beroep, geregistreerd onder Awb 07/24750 ongegrond.

Einde citaat.

Zulks ten onrechte.

Standpunt/toelichting: Gezien al het bovenstaande heeft de rechtbank ten onrechte besloten om het beroepschrift ongegrond te verklaren. Deze grief heeft geen zelfstandige betekenis.

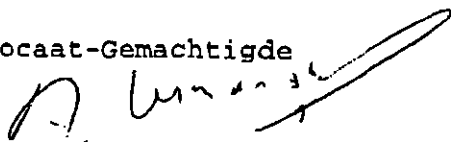
REDENEN WAAROM:

Appellant zich tot U wendt met het eerbiedig verzoek om:

De bestreden uitspraak te vernietigen en daarvoor een zodanige beslissing te nemen als Uw Raad in redelijkheid zal vermenen te behoren, c.q. te bepalen dat aan appellant alsnog een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd dient te worden verleend.

Hoogachtend,

Advocaat-Gemachtigde

Mr A.C.J. Letmaath

Copie dezes zend ik aan verweerder.
Toevoeging is aangevraagd.